



ZPRAVODAJ

VESELICE

OBSAH:

1. Slovo starosty obce
2. Závěrečný účet obce za r. 2006
3. Rozpočet obce na rok 2007
4. 175. výročí založení školy v Řitonicích
5. Veseličtí chataři
6. Ptactvo našeho blízkého okolí- Slavík obecný
7. Jak to bude s vlakovým spojením na trati Kopidlno-Bakov
8. Sobotecká" podklobouková justice"
9. V péči o památky naší obce máme co dohánět
10. Zajíc polní
11. Historie židovského hřbitova na Veselici
12. Nebojte se chovat včely
13. Homo sapiens sapiens
14. Stav obecní kroniky a problémy s jejím vedením
15. Veselický obecní domek
16. Zámek Domousnice
17. Z činnosti sboru pro občanské záležitosti
18. Poděkování Ing. Doškářovi
19. Společenská kronika

červen 2007

28

SLOVO STAROSTY OBCE

Vážení čtenáři,

otevíráte 28. číslo Veselického zpravodaje, kde najdete články našich členů redakční rady a několika dopisovatelů. Všechny články a zprávy si velice vážím, protože vím, že toto vše každý dělá ve svém volném čase, kterého není nikdy nazbyt. Tímto chci navázat na práci několika členů sboru dobrovolných hasičů, kteří opravili hasičskou stříkačku a hasičský automobil, který se musel připravit, aby prošel stanicí technické kontroly bez závad. To vše je potřeba nejen pro účast v soutěži požárního sportu družstev žen a mužů z Veselice, ale i pro případ vzniku požáru právě v období sucha, kdy takové nebezpečí stále hrozí v našem okolí a zvláště v lesích.

Touto cestou děkuji panu ing. Josefu Doškářovi, který na vlastní žádost, ze zdravotních důvodů, vystoupil z redakční rady, za jeho nesmírně obětavou dlouholetou a hodnotnou práci při zakládání i dalším vydávání Veselického zpravodaje. Zde jsme četli mnoho cenných článků, které ale mohou pokračovat, protože sám pan Doškář přislíbil další spolupráci ve formě písemných příspěvků.

Chci se zmínit o špatném stavu chátrajícího a nebezpečného statku v naší obci. Firma Knox s.r.o. se sídlem v Praze, která je majitelem, nereaguje na výzvy obecního úřadu. Proto chci upozornit rodiče malých i větších dětí, aby jim zabránili vstupu do těchto prostor, kde hrozí nebezpečí vážných úrazů. Obec učiní další kroky v jednání s firmou Knox s.r.o. k řešení této neutěšené situace.

Přeji Vám všem příjemné prožití letní dovolené, načerpání nových sil a upevnění zdraví.

Miroslav Pažout
Starosta obce Veselice

ZÁVĚREČNÝ ÚČET OBCE ZA ROK 2006

Dne 27. února 2006 byl schválen rozpočet obce Veselice v celkové výši 841 500,- Kč a jeho součástí byly příjmy a výdaje uskutečněné v době rozpočtového provizoria. Rozpočet byl sestaven jako vyrovnaný. Hospodaření obce skončilo přebytkem ve výši 1 251,63 Kč.

PŘÍJMOVÁ ČÁST

| | |
|--------------------------------|---------------|
| Skutečné příjmy roku 2005 byly | 766 200,31 Kč |
| z toho daňové příjmy | 617 977,52 Kč |
| nedaňové příjmy | 33 180,01 Kč |
| kapitálové příjmy | 90 337,00 Kč |
| přijaté dotace | 24 705,78 Kč |

Třída 1 – daňové příjmy

V této části jsou zahrnuty daně, kde správcem je finanční úřad, výnosy ze všech sdílených daní náleží obci podle zákona č. 243/2000 Sb. Daň z nemovitosti nepodléhá shora uvedenému zákonu a správce daně – FÚ, převádí obci 100% vybrané částky.

Třída 2 – nedaňové příjmy

Obsahem nedaňových příjmů jsou příjmy z poskytování služeb, příjmy z pronájmu pozemků, z pronájmu ostatních nemovitostí a příjmy z úroků.

Třída 4 – přijaté dotace

V roce 2006 byla přijata dotace na správu, na volby do Parlamentu ČR a na volby do zastupitelstev územně samosprávných celků.

VÝDAJOVÁ ČÁST

Skutečné výdaje za rok 2006 byly 764 948,68 Kč

Z toho běžné výdaje 465 578,68 Kč

Kapitálové výdaje 299 370,00 Kč

Skupina 2

§ 2310 pitná voda – nákup materiálu, PHM pro provoz a údržbu vodovodu a splátka výstavby vodovodu a vodovodních přípojek firmám Kupeca synové a Svoboda - 294 711,50 Kč

Skupina 3

§ 3111 předškolní zařízení – příspěvek na provoz mateřské školy v Dlouhé Lhotě a Magistrátu města Mladá Boleslav - 17 561,00 Kč

§ 3113 základní školy – příspěvek na uhrazení neinvestičních nákladů ZŠ v Dolním Bousově - 36 104,00 Kč

§ 3399 záležitosti kultury – činnost SPOZ, dětský karneval, jubilea a Mikulášská nadílka - 4 040,00 Kč

§ 3631 veřejné osvětlení – náklady na elektrickou energii, opravy a rozšíření 69 587,50 Kč

§ 3722 sběr a svoz komunálních odpadů – faktury proplacené firmě COMPAG Ml. Boleslav - 46 111,00 Kč

§ 3745 péče o vzhled obcí – úprava pozemku u čerpací stanice – 1000,00 Kč

Skupina 5

§ 5512 PO - dobrovolná část – nákup PHM, technická prohlídka a měření emisí na hasičském voze – 9 814,00 Kč

Skupina 6

§ 6112 místní zastupitelské orgány – výdaje na odměny zastupitelů, cestovné – 64 305,00 Kč

§ 6114 volby do Parlamentu ČR – 7 816,00 Kč

§ 6115 volby do zastupitelstev územně samosprávných celků – 9 391,00 Kč

§ 6171 činnost místní správy – náklady na zabezpečení chodu úřadu tvoří položky mzdy zaměstnanců, povinné pojistné, nákup materiálu, tiskopisů, elektrická energie, služby pošt, telekomunikací, bankovní poplatky, zpracování dat 189 543,90 Kč

§ 6310 poplatky KB a ČSOB – 8 515,00 Kč

§ 6330 převod konečného zůstatku zrušeného konta u ČSOB na konto u KB – 6 298,78 Kč

Schváleno Zastupitelstvem obce dne 23. 4. 2007

Miroslav Pažout – starosta obce

OBEC VESELICE - ROZPOČET OBCE NA ROK 2007

| | |
|----------------------|--------------|
| Příjmy celkem | 656,0 |
| V tom: Daňové příjmy | 617,2 |
| Nedaňové příjmy | 30,0 |
| Kapitálové příjmy | 3,3 |
| Přijaté dotace | 5,5 |

Výdaje celkem

V tom: Běžné výdaje 656,0

PŘÍJMY:

| Název | paragraf | položka | hodnota v tis. Kč |
|---|----------|---------|----------------------|
| Daň z příjmu fyz. osob ze záv. činnosti | 1111 | | 100,0 |
| Daň z příjmu fyz. osob ze sam. činnosti | 1112 | | 45,0 |
| Daň z příjmu fyz. osob z kap. Činnosti | 1113 | | 6,0 |
| Daň z příjmu právnických osob | 1121 | | 105,0 |
| DPH | 1211 | | 165,0 |
| Poplatek za likvidaci TKO | 1337 | | 55,0 |
| Poplatek ze psů | 1341 | | 1,0 |
| Správní poplatky | 1361 | | 0,2 |
| Daň z nemovitosti | 1511 | | 140,0 |
| Daňové příjmy celkem | | | 617,2 |
| Pitná voda – vodné | 2310 | 2111 | 25,0 |
| Pohřebnictví – příjmy ze služeb | 3632 | 2111 | 1,0 |
| Správ – pronájem prostor | 6171 | 2132 | 3,0 |
| Úroky z vkladů | 6310 | 2141 | 1,0 |
| Nedaňové příjmy celkem | | | 30,0 |
| Př. Příspěvky na poř. DM | 2310 | 3122 | 3,3 |
| Kapitálové příjmy celkem | | | 3,3 |
| Neinvestiční příj. dotace ze SR na správu | | | 5,5 |
| Přijaté dotace celkem | | | 5,5 |
| CELKEM PŘÍJMY | | | 656,0 |

VÝDAJE:

| Název | paragraf | hodnota v tis. Kč |
|---|----------|----------------------|
| Pěstební činnost | 1031 | 5,0 |
| Dopravní obslužnost (oprava komunikací) | 2212 | 77,0 |
| Pitná voda | 2310 | 15,0 |
| Předškolní zařízení | 3111 | 15,0 |
| Základní školy | 3113 | 35,0 |
| Místní rozhlas | 3341 | 5,0 |
| Záležitosti kultury | 3399 | 5,0 |
| Veřejné osvětlení | 3631 | 60,0 |
| Sběr a svoz komunálního odpadu | 3722 | 60,0 |

| | | |
|-------------------------------------|------|--------------|
| Péče o vzhled obcí a veřejnou zeleň | 3745 | 5,0 |
| Požární ochrana (dobrovolná část) | 5512 | 72,0 |
| Zastupitelstva obcí | 6112 | 129,0 |
| Činnost místní správy | 6171 | 164,0 |
| Služby peněžních ústavů | 6310 | 9,0 |
| CELKEM VÝDAJE | | 656,0 |

(Obsah jednotlivých položek je rozepsán v Závěrečné zprávě za rok 2006)

175. VÝROČÍ ZALOŽENÍ ŠKOLY V ŘITONICÍCH

Materiály: Okresní archiv Mladá Boleslav (prof. Marie Miškovská).

*Ty naše školičko národní,
prostinká, skromná a milá,
v Tvých škamnách dětinská duše má
pohádku mnohou zde snila.
A že jsi byla též domovem mým
Proto Tě mám tak rád
A na tebe školo milá vzpomínám na tisíckrát.....*

Touto básničkou v roce 1972 - (před 35 lety), zvali veseláci František Jakubec, František Pažout a Karla Buková své spolužáky z Řitonicke školy na setkání po 46 letech. Jak ten čas rychle letí!!!!!!

V tomto roce slaví škola v Řitonicích 175 výročí od svého založení. Když se v současné době vrátíme do tohoto období musíme přiznat, že hlavní zásluhy na tom má výnos Rakouského císaře Josefa II, Ten v roce 1781 zrušil nevolnictví poddaných vůči šlechtě a vydal Toleranční patent. Ten uzákonil svobodné vyznávání náboženství všech církví a nařizoval povinnou školní docházku dětí.

V této době byly v Čechách pouze církevní školy v kláštorech pro budoucí kněze a ve městech školy pro děti šlechty a bohatších měšťanů. Většina obyvatel na venkově byla negramotná. Plnění císařského výnosu se provádělo velmi obtížně. Nebyly školní budovy a zařízení pro výuku a také učitelů byl velký nedostatek. Postupně byly na venkově zřizovány školy poblíž kostelů. Ve zdejší regionu v roce 1791 v Dolním Bousově a ve Všebořsku, později v roce 1826 v Domousnicích a dále v Dlouhé Lhotě a v Horním Bousově. Školy byly dřevěné, jednotřídní a postupně se rozšiřovaly na dvoutřídní. Vyučovací jazyk v nich byl český. Prvým učitelem školy v Domousnicích byl M. Kodeš a po něm Václav Knobloch. V této době měla škola 123 žáků. Školní budova svoji kapacitou i polohou pro výuku nevyhovovala. Proto bylo po složitých jednáních zastupitelů školních obcí rozhodnuto o stavbě dvoutřídní školy v Řitonicích. Ta měla zabezpečit výuku dětí z obcí: Domousnice, Rabakov, Veselice, Řitonic, Malé Lhoty, Petkovy a Skyšice. Škola byla vybudována v roce 1832 nákladem 4.000 zlatých. Nastoupilo do ní 213 žáků. (59 z Domousnic, 21 z Rabakova, 21 z Veselice, 22 z Řitonic, 13 z Malé Lhoty, 30 z Petkov, 5 z Čížovek, 24 ze Skyšic, 5 z Rousínov a dále 5 Židů.)

Prvým řídicím učitelem byl jmenován Václav Knobloch. Ten do Řitonicke školy přešel ze školy Domousnické, která byla zrušena. Vyučoval na zdejší škole až do roku 1863, do svých 84 let. Dalšími řídicími učiteli zde byli: Antonín Žák (do r. 1872), František Voláček (do r. 1896), Vojtěch Škoda (do r. 1900), Václav Rudolf (do r. 1917), Antonín Dufek (do r. 1926), Josef Novák (do r. 1942). Posledním řídicím učitelem byl Sl. Bukvička. Ve této škole postupně vyučovali rovněž desítky učitelů a učitelek.

Do roku 1900 navštěvovalo zdejší školu každý rok v průměru 230 žáků. V roce 1885 byla proto Řitonicke škola přestavbou rozšířena na trojtřídní, přikoupena zahrada a vybudována studna. Postupně byly v zdejší regionu budovány školy ve Vlčím Poli, Bechovi, a po dlouhých jednáních

s Krajským úřadem v roce 1899 dvoutřídní škola také znovu v Domousnicích.

V roce 1894 byla v Dolním Bousově postavena městská vícetřídní škola, která byla postupně využívána okolními obcemi pro výuku starších žáků. Z těchto důvodů se průměrný počet žáků Řitonické školy snižoval na 70 a v pozdějších letech na 40 žáků. V roce 1973 byla zdejší škola pro nedostatek žáků uzavřena. Děti z Veselice a okolních obcí dojíždí do ZDŠ v Dolním Bousově.

Z archivních materiálů můžeme dnes usuzovat, že za 141 roků své existence vychovala Řitonická škola asi 7.000 žáků. Kolik z nich bylo z naší obce Veselice? Prožívali zde ve školních lavicích svá mladá léta a pod dohledem učitelů zvládali prvá slova, věty a učili se číst, psát a počítat. Postupně zde získávali další znalosti a škola je připravovala pro život, který ne vždy byl lehký. Získané vědomosti jim pomáhaly nejen zvládat vlastní životní úkoly, ale všichni je dále využívali při svých výchově dětí a vnoučat.

Za všechny veseláky a děti z okolních obcí mohou proto tento článek uzavřít větami: „Děkujeme Ti řitonická školo za to, že jsi nás řadu let schovávala ve svých zdech a byla jsi naším druhým domovem.“

„ Děkujeme Vám páni učitelé za získané vědomosti a výchovu pro život“.

Dovětek článku:

Nejstaršími žijícími žáky Řitonické školy z naší obce v současnosti jsou:

Štěpánka Jůnová (roz. Cidlinová, ročník 1916)

Marie Rýdlová (roz. Jansová, ročník 1917)

Jaroslav Najman (ročník 1919)

Karla Buková (roz. Camprová, ročník 1921)

Květa Karbanová (roz. Jírovcová, ročník 1921)

Václav Bohuslav (ročník 1921)

Miroslava Kobzáňvá (roz. Camprová, ročník 1923)

Pavel Cidlina st. (ročník 1923)

Josef Pažout (ročník 1924)

Marie Koubová (roz. Šípková, ročník 1924).

Perličky ze školních zápisů:

rok 1921: žák z Domousnic ukradl z vozu chalupníka bič a trhal koni žíně!

(otec potrestán pokutou 5 Kč)

rok 1922: žák z Veselice hrubě zanedbával školní docházku!

(otec potrestán pokutou 25 Kč)

rok 1923: 3 žákyně z Veselice a 1 z Řitonic utekly z vyučování dívat se na svatbu v kostele !

(potrestány sníženou známkou z mravů)

rok 1938: žákyně ze Skyšic kradla a lhala !

(potrestána sníženou známkou z mravů)

Zpracoval: Rudolf Dufek

VESELIČTÍ CHATAŘI

Jak se dnes žije veselickým chatářům.

Chatová osada Veselice čítá v současnosti 11 chat. Vznikala postupně v 60.-70. letech minulého století. Většina z těch, kteří osadu zakládali již bohužel nejsou mezi námi, ale jejich snaha zajistit pro své nejbližší místo k relaxaci a aktivnímu odpočinku našla následovníky v jejich dětech a dnes již i vnucích. Někteří přeci jen, donuceni životními okolnostmi, své chaty prodali, ale noví majitelé se s velkým elánem a nadšením pustili do rekonstrukcí a dalšího zvelebování. Přesto existují některé problémy, které nás trápí a měli by se, dle mého mínění, řešit.

Rada z nás si dobře pamatuje, jaké příjemné koupání bylo v letním období v nedalekém rybníku. Nyní při pohledu na rozbitou hráz, s ustavičným ničením zátarasu stavidla (několikrát ročně sami opravujeme) a na vysychající a zarůstající dno, je nám velmi líto, že není nikdo, kdo by se této věci

ujal ku prospěchu našemu, ale věřím, i občanů obce.

Před lety chataři sami zařídili vybudování příjezdové cesty. V posledních 3 letech však došlo k jejímu značnému poškození v důsledku používání těžké zemědělské techniky. Bylo by tedy rozhodně potřeba, kdyby představitelé příslušné zemědělské organizace zajistili její opravu a dali vše do pořádku.

V roce 2003 jsme obdrželi návrh obecního zastupitelstva, který se týkal případného odkoupení pozemků v okolí chat. Na základě toho proběhlo několik jednání, kde byly dohodnuty veškeré podmínky. Došlo i k novému vyměření parcel, ale tím to všechno skončilo. Nyní ani nevíme, v jakém stádiu se tato záležitost vůbec nachází.

K odpočinku dozajista patří i procházky lesem a houbaření. V poslední době však dochází k těžbě dřeva v takovém rozsahu, že není divu, kdy při počasí jaké bylo v letošní zimě, mám na mysli větrné vichřice, došlo k takovým polomům, vývratům a rozsáhlým škodám, že bude trvat desítky (ne-li stovky let), než dojde k obnově lesa.

Další problémy nám nastávají také v důsledku celkového oteplování, nedostatku srážek a snižování hladin pozemních vod. V našich studnách voda také každý rok ubývá. Uvažovali jsme již i o tom, že bychom se v budoucnu, samozřejmě v případě souhlasu obce, připojili na obecní vodovod.

Posledních několik let nás každoročně trápí zloději, především v zimních měsících. Ať je to vandalismus, kdy rozbíjejí a ničí náš majetek nebo odcizují věci, ke kterým máme osobní vztah. Jsme nuceni v tomto období vše odvážet, nic v chatách nenecháváme a někteří z nás to již řeší napojením na pult centrální ochrany zabezpečení majetku. Není možné nezmínit se o problematice zbavování se odpadků, ale i odpadu ze zahrad. V minulých číslech tohoto zpravodaje vyšel dosti kritický článek na toto téma, kde vyznělo, že za znečišťování příkopů mohou i chataři. Musím ale říci, že my všichni si všímáme svého okolí, plně se řídíme zákonem a vyhláškou obce o likvidaci odpadu, respektujeme naše zařazení do ochranného pásma vodního zdroje a zkrátka toto odsuzujeme a vůbec to nemáme zapotřebí.

Závěrem mi dovolu,te, abych ještě za všechny chataře poděkoval, že v obci i přes všechny současné ekonomické problémy bezvadně funguje obchod a můžeme si zde co potřebujeme nakoupit, že když si chceme popovídat a pobavit se s přáteli, můžeme zajít do Veselické hospůdky na výborné pivečko, či cokoliv jiného.

Za veselické chataře: Dušan Konývka

PTACTVO NAŠEHO BLÍZKÉHO OKOLÍ

Slavík obecný /*Luscinia megarhynchos*/



Uprostřed jara mohou lidé ve svém okolí, a to i v nočních hodinách, zaslechnout krásný zpěv. Ten patří našemu nejlepšímu pěvci, kterým bezesporu je Slavík obecný. Tento ptačí druh nachází v našem kraji dostatek potřebných lokalit a hnízdního biotopu. Slavík obecný je nepříliš nápadný pták, který je velký asi jako vrabec domácí. Celkové zbarvení je rezavé až rezavohnědé. Kostřec a ocasní péra jsou výrazně rezavá. Slavíci zpívají i ve dne. V noci však jejich zpěv více vyniká. Intenzita jeho zpěvu je tak silná, že je slyšet i na několik stovek metrů. Hustota této populace dosahuje u nás až 7 párů na 10 hektarů. Slavík domácí je přísně táhnoucím druhem, který táhne zásadně v noci. Jeho zimoviště se nachází v tropické Africe. Životní prostředí slavíka jsou různorodá: většinou to bývají houštiny, větší parky, bažantnice, staré zahrady, větší hřbitovy a lesíky v blízkosti vod. Hlavním příletovým měsícem je konec dubna. Samec vybírá hnízdní okruh s čímž začíná hned po příletu. Intenzivním zpěvem láká samičku a když ji najde dají se hned společně do stavby hnízda. Hnízdo je většinou umístěno na zemi v blízkosti keře nebo paty stromu. Ve snůšce bývá 2 až 6 vajíček. Doba sezení je 12 až 14 dní. Slavíčata opouštějí hnízdo od 10. dne po vylíhnutí a rozlézají se v jeho okolí. Mezi nepřátele slavíka patří lasicovitě šelmy a krkavcovití ptáci (sojky a straky). Po vylétnutí mládřat z hnízda a rozpadu rodin se slavíci zdržují ještě několik dnů až týdnů v okolí hnízdiště. Na tah se první ptáci vydávají již počátkem srpna. Prozatím se slavíci v naší oblasti vyskytují stále ve stejném množství a zdá se,

že některé roky jich dokonce přibývá. Slavík, díky svému nápadnému a krásnému zpěvu, byl a je oblíbeným tématem literatury, hlavně poezie. Letos byl dokonce zvolen ptákem roku .

Josef Antoš, Řitonice

JAK TO BUDE S VLAKOVÝM SPOJENÍM NA TRATI KOPIDLNO-BAKOV

Dne 17.5.2007 se konalo v Dolním Bousově setkání zástupců Krajského úřadu Středočeského a Hradeckého kraje-Odboru dopravy se starosty obcí Dolnobousovského regionu. Byl předložen a projednáván návrh železničního jízdního řádu na trati Dolní Bousov – Kopidlno. Hradecký kraj- jeho zástupce předložil návrh jízdního řádu, kde by vlakové spoje v pracovní dny byly nahrazeny autobusovou dopravou, která by projížděla všemi obcemi jako vlak. O sobotách a nedělích by zůstalo vlakové spojení. Toto je návrh, který by mohl platit od 10.12.2007 do 13.12.2008.

O dalším průběhu a výsledcích jednání Vás budeme vhodnou formou včas informovat.

Miroslav Pažout, Starosta obce Veselice

SOBOTECKÁ "PODKLOBOUKOVÁ" JUSTICE

První Československá republika převzala v roce 1918 organizaci státní správy včetně soudnictví po Rakousku-Uhersku celkem bez podstatných změn.

Sobotka byla sídlem okresního soudu I. instance. Sobotecký soudní okres zahrnoval řadu vesnic v okolí Sobotky včetně Veselice a Řitonické farnosti. Soud řešil hlavně majetkové spory. Advokacie byla tehdy, stejně jako dnes, velmi výnosným povoláním.

Jak to tehdy na soboteckém soudu chodilo mi několik měsíců před svojí smrtí prozradil můj soused p. Josef Tomsa (nar. 1906). Měl totiž s jeho působením své vlastní zkušenosti.

Bylo to tak: v kanceláři pana soudního rady byl pracovní stůl a na něm ležel černý klobouk, zvaný "tvrďák", jakým byli vybaveni státní úředníci za minulého režimu. Tento černý klobouk sehrával v rozhodování soudních pří velmi důležitou roli. Informovaný a většinou také majetný klient přišel do kanceláře s prosbou o poradu ve své záležitosti. Pan soudní rada klienta vyslechl, dal mu několik doplňujících otázek a pak odešel do vedlejší místnosti s tím, že musí projít příslušné zákony. Informovaný klient věděl, že teď musí jednat. Nadzvednul tedy "tvrďák" a pod klobouk vstrčil příslušný obnos. Po několika minutách se pan rada vrátil kouknul se pod klobouk, a podle výše "pokloboučného" formuloval svoji odpověď:

- při vložení 200 Kč: "Posoudil jsem Váš případ, ale nevím, nevím, je to dosti složité. Budu se snažit, aby soud dopadl ve Váš prospěch, ale za výsledek ručit nemohu"

- při vložení 500 Kč: "Vypadá to celkem dobře, máte naději, že soudní pře dopadne ve Váš prospěch"

- při vložení 1000 Kč a více: "Můžete jít klidně domů, Vaši při již nyní považuji pro Vás za vyhranou"

Onoho jarního dne v roce 1991 jsme se sousedem také hovořili o dvou veselických soudních kauzách, které sobotecký soud rozhodoval ve dvacátých a třicátých letech minulého století.

První kauza: moje maminka, Božena Pažoutová podala žalobu na mého nemanželského otce, velkostatkáře Miloslava Malinu ve věci přiznání alimentálních povinností. Můj strýc František Pažout, který maminku zastupoval, přinesl ponižující rozsudek: mamince bylo přiznáno jakési ponižující odškodné, ale alymenty nikoliv; strýc totiž tajemství černého klobouku neznal! A tak vlastně až téměř po 70 letech jsem poznal zákulisní pravdu soboteckého soudu, která se mne přímo dotýkala.

Druhá kauza: Týká se rodiny Novotných, která žila a hospodařila v domku č.p. 36, který dnes užívá paní Drahorádová. Malé hospodářství Novotných představovalo asi 3 ha pozemků a chlév s dvěma kravkami, situovaný na zadním dvorku. Kravky sloužily zároveň jako příležitostný zemědělský potah.

Mezi domem Novotných a sousední Tomsovou zahradou byla proluka široká jen asi 1 m, kterou se kravky musely protáhnout z chléva na dolní dvorek a dále pak na cestu a silnici. Hospodář František Novotný se nejdříve dohadoval s rodinou Tomsových o odprodeji dalšího asi metrového pásu, aby z oné proluky vznikla cesta, kudy by mohl projet jeho povoz s oběma kravkami. Když k vzájemné dohodě nedošlo, zadal tuto záležitost advokátovi a případ projednával sobotecký soud. Josef Tomsa byl člověk informovaný, světa znalý, takže tajemství černého klobouku znal a proto pan František Novotný se svoji žalobou u tohoto soudu neuspěl!

Nepřipadají Vám tyto praktiky soboteckého pana soudního rady z minulého století, v porovnání s dnešními justičními skandály, poněkud úsměvné, ale i příznačné?

Josef Pažout

V PÉČI O PAMÁTKY NAŠÍ OBCE MÁME CO DOHÁNĚT

Je podara každé obce, když má svoji jakousi dominantu. U nás jich máme několik. Avšak co dělat, když stav dvou takových významných dominant nám nedělá vůbec žádnou čest. Okolní obce, kupř. Vlčí Pole, Domousnice, Dětenice mají také své dominanty, kterých si váží, opečovávají je a také je přiměřeně využívají. V každém případě je využívají k propagaci své obce a jejich obyvatel.

Proč by také u nás nemohli pěší, cyklo i autoturisté navštěvovat dominanty naší obce, kterými bezesporu jsou: Židovský hřbitov a Dvůr Veselice. Dnes by je sice mohli také navštívit, ale se značnými obtížemi a s poměrně malým poznávacím, či jiným užitkem. Židovský hřbitov je jistě cennou památkou, která má v naší obci počátky někdy v 18. století. Obyvatelé naší obce si již čím dál méně uvědomují, jakou raritu ve svém katastru mají. A to je škoda. Každá jiná obec by se zcela určitě pyšnila s takovouto historickou památkou a dělala by vše možné pro její udržení a přiměřené využití. Je otázkou proč to u nás neděláme rovněž.

Obdobná situace je i s další dominantou naší obce, což je Veselický Dvůr. Je to historická tvrz, jejíž kořeny sahají až do 13. století, kdy kupř. Marta z Veselice dopadla poměrně špatně s panem Jiřím starším z Lobkovic a na Mělníce, kdy její panství po její smrti padlo do jeho rukou. Historie je to veliká a pro většinu z nás jistě povznášející. Ale jak se k ní chováme? Jistě ne adekvátně! Její stav je špatný, až odpuzující. A to není ještě všem dnům konec. Co kdyby nový italský majitel zde začal obchodovat se skladováním odpadů z Německa či Rakouska. Copak bychom dělali potom? Plakali bychom nad rozlitym mlékem, jako v obci Libčany u Hradce Králové. Doufejme, že my všichni, včetně zastupitelstva, budeme moudřejší, odpovědnější a všímavější a poučíme se z chyb jiných obcí a odoláme všem vnějším negativním tlakům, které by mohly poškodit naše vzácné a neopakovatelné životní prostředí a ekologickou přitažlivost naší obce.

Dalšími dominantami naší obce jsou: pomník sv. Jána na Malé Straně nad obcí a pomník sv. Panny Marie zvaný "Matička" v centru obce. Obě tyto památky, díky zastupitelstvu obce, jsou opraveny a udržovány.

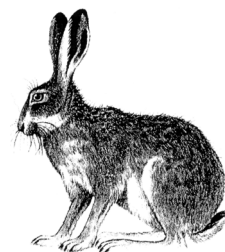
Ing. Jiří Campr

ZAJÍC POLNÍ (*Lepus europaeus*)

Zajíc polní je náš starý známý. Není ho proto třeba podrobně popisovat, ale přesto je dobré uvést některé zajímavosti. Všeobecně lze říci, že je to býložravec a žije tedy všude tam, kde je vhodné rostlinstvo.

Zajíci mají ušní boltce větší než hlavu a velmi prodloužené zadní nohy. Zajíci se rozmnožují několikrát do roka. Staré lovecké přísloví říká, že zajíc na jaře táhne do polí sám a na podzim se s patnácti jinými vrací. Zajíc je zvíře velice opatrné, neboť má mnoho přirozených nepřátel. Zajíci jsou výborní běžci. Pohybují-li se pomalu, nedokáží vykračovat, dovedou jen hopkat. Je to způsobeno nestejnou délkou předních a zadních končetin. Na předních běžících mají pět prstů, na zadních pouze čtyři.

Zajíc polní má dokonalé zbarvení. Přikrčí-li se na poli mezi hroudy zoraného pole, splyne s okolím a prakticky není vůbec vidět. Barva srsti je v zimě i v létě téměř stejná. Rozdíl je jen v její hustotě.



V zimě je srst hustší a delší. Dorostlý zajíc je 75 až 80 cm dlouhý. Ocas měří 8 až 10 cm, váží kolem 4 kg. Může to ale být méně i mnohem více. Byl také uloven zajíc, který vážil 8 kg.

Přes den zajíc spí ve svém pelechu pod keřem nebo v oranici. Na pastvu vychází až za soumraku. Zajíci mají své pravidelné cesty. Bývají mnohdy velmi zřetelné, neboť všechny překážející rostliny překouše.

Mladí i staří zajíci se chovají stejně. Při nebezpečí zůstávají nehnutě přikrčeni na svém místě a teprve po přiblížení nepřítele na 2 až 3 metry vyrazí a zmizí. Toto vedlo k domněnce, že zajíc spí s otevřenýma očima. On však jen pozoruje svého nepřítele. V zajetí je možno pozorovat, že spí skutečně se zavřenýma očima.

Zajíci se honcují po celé jaro i léto, končí až v září. Doba březosti je 42 až 44 dnů. První zajíci se objevují už v únoru, poslední můžeme spatřit ještě v listopadu. Matka vrhá zajíčky přímo na zem, žádníe hnízdo jim nechystá. Narození zajíci hned vidí a sedí těsně při sobě. Zaječí otec se o zajíčky ani o matku vůbec nestará. Matčina péče spočívá v tom, že k nim sem tam přiběhne a dá jim napít mateřského mléka. Kojí je 3 až 4 týdny. Již po týdnu však začínají okusovat mladé rostlinky a po 4 týdnech jsou již samostatní. Zajímavé je, že zaječice může být oplodněna i v době své březosti, takže má v sobě zárodky různého stáří. Tomuto se odborně říká superfoetace.

Při svých potulkách zajíci zanechávají pachové stopy, které jim umožňují jejich dostaveníčka. Kromě zajíce polního známe ještě další, u nás nežijící druhy: zajíc bělák (*Lepus timidus*), zajíc bělák skotský (*Lepus scoticus*), zajíc irský (*Lepus hibernicus*), zajíc alpský (*Lepus varronis*), zajíc polární (*Lepus arcticus*), zajíc kapský (*Lepus capensis*), zajíc talaj (*Lepus tolai*), zajíc prériový (*Lepus townsendi*), zajíc měnivý (*Lepus americanus*),

Duben 2007, Konývka Miroslav

HISTORIE ŽIDOVSKÉHO HŘBITOVA NA VESELICI

Podklady: Písemné materiály z archivu židovské obce v Praze

Židovská komunita na Mnichovohradištském, Kosteckém, Domousnickém a Dětenickém panství byla v 17. století podle dochovaných matričních údajů zastoupena ve většině obcí. V roce 1825 v naší obci Veselice žilo 6 židovských rodin, (29 osob). Židé se v tehdejší době zabývali většinou obchodem s potravinami, textilním a jiným zbožím, nebo vlastnili hospody a palírny. Jejich náboženské vyznání a způsob života je odlišovalo od života většiny lidí v našich zemích. Byli velmi šetrní a jejich rodiny se vzájemně podporovaly. Obyvatelé měst a obcí se s nimi zejména pro jejich náboženské vyznání neshli, ale tolerovali je. Katolická církev nepovolovala Židům používání svých kostelů a pohřbívání Židů na městských a obecních hřbitovech. Židé měli své synagogy a hřbitovy tehdy jen ve větších městech. (V našem regionu v Mladé Boleslavi).

V létech 1730-1750 tehdejší židovská obec Mladoboleslavská se rozhodla pro zřízení nového židovského hřbitova. V obci Veselice odkoupila od majitelů Domousnického panství, (rytířů Půlpánů) pozemek o rozloze 18 arů. Hřbitov byl oplocen kamennou zdí a byl zde pro hrobníka postaven domek č.37. (Měl 2 místnosti a síň). Dále zde byla přistavěna malá obřadní síň pro rozloučení a vozovna pro pohřební vůz. Na tehdejší dobu byl tento hřbitov vybudován na velmi dobré úrovni. Hrobník byl za služby placen židovskou obcí a mohl bezplatně používat postavený obytný domek. Jeho povinností byla též údržba hrobů, hřbitova, jeho blízkého okolí a příjezdové cesty. Pro svoji rodinu a zalévání květin na hrobech využíval studánku vzdálenou asi 80m od domu. Na hřbitově bylo do roku 1941 zřízeno asi 230 náhrobků. Pomníky se zde odlišují symboly, (Kohenů-žehnajícima rukama anebo Davidovou hvězdou). Pochovávali se zde židé z širokého okolí. Poslední pohřbenou na zdejším židovském hřbitově byla veselická občanka paní Karolína Vaisová v roce 1938. Údajně zde byl v roce 1940-41 pohřben ještě jeden zemřelý Žid. Po odsunu Židů do koncentračních táborů v létech 1941-43 byl židovský hřbitov uzavřen.

Posledním hrobníkem zde byl pan Horna, který zemřel v roce 1940. Po přestěhování příslušníků jeho rodiny byl dům obydlen do roku 1945 rodinnou Šimůnkovou. V roce 1949-50 byl dům č.p. 37 přestavěn (se souhlasem Pražské židovské obce) panem Františkem Brodským. Jeho rodina využívá v současnosti tento dům jak rekreační objekt. Hřbitov je postupně upravován.

Rudolf Dufek (Z podkladů předaných panem Ďoubalíkem)

NEBOJTE SE CHOVAT VČELY

Perspektiva včelařství

Přírodě a společnosti včelařství více dává, než bere. V České republice klesá od roku 1990 počet včelstev i počet včelařů. Za toto období počet včelstev poklesl o 35% a stabilizoval se přibližně na stavu půl milionu. Na každého včelaře připadá v průměru 10 včelstev. Pokles chovatelů včel se nezastavil a jen, v roce 2006 ubylo dalších skoro 1000 včelařů. Jednalo se především o zájmové včelaře. K zabránění velkého úbytku včelstev podporovala Česká republika včelařství i před vstupem do Evropské unie. Jak je patrné, tato podpora však nedokázala zastavit úbytek chovatelů včel, ale snad jej alespoň zmírnila .

Hlavní příčinou poklesu stavů včelstev jsou nepříznivé ekonomické podmínky a nahrazování kvalitního českého medu levnějším a méně kvalitním medem dovoзовým. Význam včelařství pro přírodu si uvědomuje i Evropská unie, která poskytuje příspěvek ke zlepšení podmínek pro produkci včelařských produktů a jejich uvádění na trh.

Velmi pozitivně se příspěvek projevuje v oblasti technické pomoci, především na vzdělávání chovatelů včelstev, v investicích do zpracování medu a kočování, ale i při tlumení nemocí včel a obnovy včelstev.

Českým včelařům by výrazně pomohla zvýšená spotřeba medu naším obyvatelstvem. Proti našim západním sousedům máme pouze třetinovou spotřebu medu na jednoho obyvatele. Je to asi dáno tím, že med se u nás bere jako sezónní potravina v chladnějším období a přitom by se měl jíst celoročně jako prevence. Zapomíná se, že med je čistá přírodní potravina bez jakékoli úpravy, která když je dobře skladována má prakticky neomezenou trvanlivost. Dobré je použít med z prostředí známého a úplně nejlepší je, když každý spotřebitel má svého včelaře.

Veseličtí včelaři jsou součástí základní organizace českého svazu včelařů v Dolním Bousově. Za těch 14 let co včelařím na Veselici nám nebyl počet včelařů ani včelstev. Trochu horší je to s tím, co budou naše včely opylovat, neboť stromy stárnou a kácí se, ale nových se sází málo. Snad nám pomůže příroda svojí pestrostí a zemědělci technickými plodinami.

Včelařství je nejen pěkný koníček, ale i zodpovědná činnost vůči přírodě. Dříve mohl včelařit skoro každý. Dnes jsou hodně rozšířeny různé alergie, tak to tak jednoduché zase není. Přesto se nemusíme včelího bodnutí přehnaně bát. Pokud místo vpichu bolí, svědí nebo puchne, tak je to normální reakce organismu. Alergie je když otok je jinde, než místo bodnutí.

Pro budoucnost včelařství na Veselici nabízím seznámení s včelařským provozem pro každého (bez rozdílu věku) u mne ve včelínu. Každému zájemci půjčím ochranné pomůcky. Letos mne můžete navštívit kdykoliv mezi 1. červnem- 15.červencem a v letech budoucích po předběžné domluvě.

Těším se na setkání, Zdeněk Srb

HOMO SAPIENS SAPIENS

Koncem čtvrtohor v pleistocenu se poprvé objevil na naší zemi první člověk " HOMO SAPIENS", který prokazatelně obýval Evropu a v poměrně krátké době osídlil všechny světové kontinenty a to v období před 35 tisíci lety. U nás o tom svědčí nálezy jeho činnosti.

v Předmostí stáří 30 tisíc let a v Dolních Věstonicích, stáří 26 tisíc let. Od dnešního člověka se tento člověk nelišil v žádném zásadním mozkologickém znaku. Moskovnu měl stejně tvarovanou jako současní lidé, která chránila jeho velký nesmírně složitý mozek, měl stejný obličej včetně odchylek v takovém rozsahu jako u současného člověka. Měl plně rozvinutou artikuloanou řeč, schopnost myšlení a tvoření složitých pojmů jakož i společenský způsob života. Lovil zvěř pomocí důmyslných léček přičemž používal kamenné a kosterní nástroje. Kostí ulovené zvěře zdobil uměleckými ornamenty a rytinami zvířat žijících v jeho okolí. Používal i jiné druhy materiálu k výrobě sošek a jiných ozdobných předmětů. Za svitu loučí maloval na stěny a stropy jeskyně výjevy ze svého života. Jde o první období uměleckého projevu v dějinách lidstva. V současné době je tento člověk homo sapiens sapiens považován za otce nás všech, všech lidí bez rozdílu pleti.

Ing. Josef Doškář Csc.

STAV OBECNÍ KRONIKY A PROBLÉMY S JEJÍM VEDENÍM

Současný stav kroniky a poznatky kronikáře:

O událostech v naší obci jsem si začal psát poznámky pro kroniku od roku 2001. K tomuto rozhodnutí mě po dlouhodobém přesvědčování přiměl odstupující ze zdravotních důvodů kronikář pan Josef Pažout. Přes přesvědčovací akce ani výzvy ve Zpravodaji se nikdo z místních obyvatel k tomuto úkolu nepřihlásil. Inu nabyl jsem přesvědčení, že by byla velká škoda, aby se ve vedení kroniky nepokračovalo a nebyl zaznamenáván současný život v obci.

Při svém rozhodování jsem se trochu spoléhal i na určitou upřímnost a aktivitu spoluobčanů při podchycování událostí v naší obci. Dost často však narážím na určitou neochotu sdělovat konkrétní údaje při získávání a upřesňování podkladů. Ne každý si uvědomí, že poskytnutou informaci nepotřebuji, abych si ukojil svoji zvědavost, ale abych odpovědně co nejdříve podchytil události, které v obci proběhly a v budoucnu by mohly posloužit případným zájemcům a vývoj a historii naší obce.

Stává se, že někteří občané – majitelé nemovitosti jsou i vícekrát požádáni o poskytnutí určitých podkladů, což i přislíbili, ale konečný výsledek bývá dosti obecný bez konkrétnosti.

Návrh záznamu zápisu za léta 2001-2002 byl po projednání se starostou obce panem Miroslavem. Pažoutem doplněn a zpracován do konceptu a je připraven k provedení zápisu do kroniky. Poznámky o událostech z let 2003-2006 jsou ve stavu rozpracovanosti a postupně budou zpracovávány a připravovány k provedení zápisu .

Josef Šoltys, Kronikář obce

VESELICKÝ OBECNÍ DOMEK

Jdeme-li po vesničce Veselice dolů, směrem k Malé Straně, máme po pravé ruce statek, který kdysi patřil Malinovým. Pak ho měla rodina Brodských a poté ho koupil pan Novotný z Kolína a pan Brodský dělal nájemce. Dnešní majitelé bohužel statek nevyužívají a ten chátrá a dělá obci ostudu.

Po levé straně této cesty je hospodářský dům Chromouskových. Pod nimi byla hospoda a obchod se smíšeným zbožím u Rýdlů. Zde byla i obecní studně, kam se chodilo pro vodu. Hned pod Rýdlými je malý domek, kde bydlela paní Růženka Oudrnická, která žila "na hromádce" s panem Halamou, zvaným "Halamík". Pod nimi byl druhý veselický hostinec u Šibů. Pod ním je dům a hospodářství Matouškových. a dále pak dům a hospodářství u půllánských Rýdlů. Vedle nich bylo hospodářství Halamovo a končilo to hospodářstvím u Dovolů. Po pravé straně pod statkem bývala chalupa pana Waise, který měl obchod se smíšeným zbožím. Ten sousedil s hospodářstvím pana Jansy. Hned pod ním je hospodářství u Křížů. Těsně pod, u cesty k Malé Straně, stával obecní domek, zvaný pastušina. Byly tam dvě místnosti a bydlely tam dvě rodiny. – Krupkova a Štolovskova. Před domkem byla obecní studánka, kde pramenila čistá pitná voda. I v největších suchách zde bylo vždy pro všechny vody dost. Nad studánkou byl zbudován malý sklípek, který užívala rodina Štolovských. Proti domku ve strání byl sklípek Krupkových. Pan Krupka chodil na řepnou kampaň a paní Krupková pracovala u sedláků jako dělnice. Měli syna a také dceru Marii, která se vdala do Libáně. Rodina Štolovských měla také dvě děti, dceru Vlastu a syna Slávka. Rodiče také pracovali jako dělníci na sezonních pracích u veselických sedláků. Když se rodina Štolovských odstěhovala a jejich místnost zůstala prázdná, požádal veselický Svaz českých žen tehdejší Národní výbor o její přidělení. Byla tam zřízena obecní prádelna s elektrickou pračkou a vyvářecím kotlem. Prádelna byla využívána hojně, někdy se tam vystřídaly i 2 pradelny v jednom dni. Chodily tam prát ženy z celé obce. Byl to konec s valchami na Veselici.

Když se odstěhovala i rodina Krupkových, začal obecní domek upadat. Lidé si totiž houfně kupovali vlastní elektrické pračky, protože cesta do obecní prádelny byla přece jen dost obtížná. Nakonec byla prádelna zrušena, obec zařízení prodala a domek zbourala.

Tak skončil veselický obecní domek.

*Článek byl zpracován z podkladů od pí Hany Pelikánové(Dovolové)
a od pí Marie Rýdlové(čp.28)*

ZÁMEK DOMOUSNICE (pokračování z 27.čísla)

V minulém Zpravodaji č. 27 jsme přislíbili, že se pokusíme napsat něco více o osudech nových majitelů domousnického zámku, o rodině Munzarových. Dnes teda předkládáme některé další zajímavé informace:

Rodina Munzarů pochází ze severočeského Košťálova, kde několik pokolení dozadu to byli vždy mlynáři. Otec Jiřího Munzara byl však již stavební inženýr a jeho syn Jiří se již narodil v Praze. To bylo po válce v roce 1945. V Praze také chodil do základní školy. V době jeho dospívání otec pracoval na I.etapě výstavby boleslavské automobilky, a protože chtěl mít svého syna pod přísnějším dohledem, navštěvoval 8. třídu již v Mladé Boleslavi. Potom se chtěl dostat na střední školu do Prahy, ale z politických důvodů to nebylo v roce 1961 možné. Byl odmítnut a skončil na stavební průmyslovce až v Mělníce. Pro něho to byla dobrá hra osudu, neboť tam poznal pěknou gymnazistku, svou manželku, která ho pohnutými cestami osudu věrně provází dodnes.

Po maturitě na stavební průmyslovce šel na 2 roky na vojnu a jako politicky nespolehlivý byl přidělen k PTPákům. Po vojně nastoupil ke stavební firmě Armabeton, kde se hned podílel na stavbě elektrárny Počerady. Pak měl jít na dostavbu elektrárny Mělník. K tomu však nedošlo. Již se svou manželkou a 3letým synkem odjel v únoru 1969 do Rakouska a pak jako emigranti se dostali do Spojených států amerických. Začátky neměli lehké. Neuměli jazyk, neměli peníze, neměli pořádné bydlení, neměli kontakty a přátele a tak se protloukali, jak se dalo. První rok pracoval jako tesař, ale na zimu, kdy nebyla práce, ho jako prvního propustili. Pak nastoupil do autoservisu Volkswagen. Ač jeho znalosti s auty byly minimální, snažil se, studoval příručky až se v poměrně krátké době vypracoval na prvotřídního opraváře, kterému dokonce svěřovali nejsložitější opravy motorů a převodovek automobilů Porsche a Audi.

V roce 1977 se celá rodina přestěhovala na Panenské ostrovy, kde si založil vlastní autoservis. V roce 1981 úspěšně čelil rakovině. Po skončení léčby se rozhodl, že musí změnit styl svého života. Vždy měl velice rád práci se dřevem a tak si na Panenských ostrovech založil vlastní truhlářskou dílnu. Byla to dobrá volba a brzy se stal truhlářským expertem, známým po velké části Ameriky. Největšími zákazníky byli obchodníci se zlatem a drahými kameny, ale také pracoval pro historické objekty a vznosné rodinné domy. Mezitím se mu narodily ještě 2 dcery. Zkrátka, dařilo se mu.

Jak šel úspěšný čas, začal čím dál víc vzpomínat a pak toužit po Čechách, kde je tolik krásných starobylých památek, což proti jejich nedostatku v USA, kde věci staré 50 let jsou již vzácné a drahocenné, je úplný zázrak.

Nedalo mu to a tak začal v Čechách hledat nějaký starší, pokud možno ale zachovalý památečný objekt, který by mohl zvelebit, zkrášlit a zachovat pro další generace. Objevil tak nakonec domousnický zámek, který byl sice trochu větší a trochu zanedbanější, než měl původní záměr, ale tak se mu zalíbil, že jej koupil a s vervou se pustil do jeho náročné opravy a také rozvoje jeho okolí. Činnost je to jistě záslužná a proto přejme zdar jeho dílu.

Březen 2007, Ing. Jiří Campr

Z ČINNOSTI SBORU PRO OBČANSKÉ ZÁLEŽITOSTI

SPOZ při OU Veselice uspořádal v prosinci pro veselické děti Mikulášskou nadílku. Tentokrát přišli děti postrašit dva čerti a Mikuláš. Ty větší si z nich už dělaly legrácky, ale ty menší měly často slzičky na krajíčku. V balíčcích, které dostaly, našly hodně dobrot. Při pěkné hudbě, kterou pouštěl pan Bucek dováděly celé odpoledne.

SPOZ také popřál a předal dárkové balíčky:

paní Karolíně Bukové, která oslavila 85 let a žije v domově důchodců v Luštěnicích

panu Josefu Doškářovi, který oslavil 85 let.

paní Ludmile Buckové, která oslavila 60 let

Blahopřání jsme také zaslali:

paní Haně Rýdlové

Rádi vzpomínáme na naše občany v domově důchodců:

paní Věra Neufusová, bydlí v Mnichově Hradišti

paní Marie Koubová bydlí v Mnichově Hradišti

paní Zdeňka Šolcová, kterou zdravíme do Sobotky

paní Marie Rýdlová č.p.47 je v LDN v Mladé Boleslavi

Všem přejeme v domovech hezký pobyt a hlavně pevné zdraví

Za SPOZ Jarmila Bulířová, Věra Pažoutová

P o d ě k o v á n í

Po dlouholeté úspěšné činnosti rezignoval ze zdravotních důvodů pan Ing. Josef Doškář CSc. na svoji funkci člena redakční rady našeho časopisu. Pan Ing. Doškář stál u zrodu časopisu a po celou dobu byl jeho silnou oporou. Napsal celou řadu pěkných a poučných článků a byl přínosem pro celou obec. Redakční rada a Zastupitelstvo obce práci p. Ing. Doškáře hodnotí velice vysoko, váží si ji, děkují mu za ni a přejí mu mnoho zdraví a sil do dalšího života.

Redakční rada, Zastupitelstvo obce

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Životní jubilea / rok 2007/

90 let

23.června Rýdlová Marie, Veselice 28

85 let

27.dubna Ing. Doškář Josef CSc., Veselice 62

60 let

25.ledna Irena Mariana Boukalová, Veselice 50

12.dubna Ludmila Bucková, Veselice 38

55 let

28.března Hana Rýdlová, Veselice 28

45 let

3.května Irena Kodriková, Veselice 21

40 let

23.ledna Jana Cidlinová, Veselice 61

35 let

16.ledna Jana Bucková, Veselice 38

3.dubna Martina Kadeřábková, Veselice 18

20 let

13.června Lucie Pažoutová, Veselice 60

Narození nových občánků

11.ledna 2007

Ester Kašparová, Veselice 17

Noví obyvatelé naší obce

Od 1. ledna 2007 jsou přihlášení manželé Irena a Jan Boukalovi, Veselice 50

Úmrtí

Dne 10. února zemřela ve věku 60 let paní Marie Nováková, Veselice 14.

Marcela Šafránková

Blahopřání

Dne 23.června 2007 se dožívá krásných 90. narozenin paní Marie Rýdlová, Veselice 28.
Do dalších let vše nejlepší, hodně zdraví, štěstí , pohody a spokojenosti ze srdce přejí
Rodina Rýdlova a Šifaldova

Poděkování za blahopřání

Koncem minulého roku mne velice potěšila návštěva pana starosty Miroslava Pažouta, pí Jarmily Bulířové a pí Věry Pažoutové. Děkuji jim za milá slova přání a za dárky k mým 85. narozeninám. Děkuji Obecnímu úřadu, že na mne nezapomněl.

Karolína Buková

Srdečně děkuji za milé blahopřání a dárek k mým 85. narozeninám. Děkuji Obecnímu zastupitelstvu, panu starostovi a zástupcům SPOZ- paním Věře Pažoutové a Jarmile Bulířové

Ing. Josef Doškář CSc.

Děkujeme SPOZ za milá blahopřání k našim narozeninám

Manželé Ďoubalíkoví

Děkuji panu starostovi a paní Věře Pažoutové za blahopřání k mým narozeninám

Ludmila Bucková

Vzpomínka

Dne 18.3.2007 uplynulo 15 let od úmrtí pana Oldřicha Krupky

Dne 21.5.2007 uplynulo 7 let od úmrtí paní Růženy Pažoutové

Stále vzpomínají děti s rodinami

V červenci 2007 uplyne 50 let od úmrtí pana Antonína Campra z domu Veselice čp. 59.

Kdo jste ho znali vzpomeňte s námi.

Dcery Karolína a Miroslava s rodinami

Synové Josef a Jiří s rodinami

A zbyla již jen vzpomínka.

Dne 6. července 2007 uplyne 60 let od úmrtí paní Anny Šoltysové ,

4.8.2007 by oslavila 100 let od svého narození. Kdo jste ji znali vzpomeňte s námi

Synové František a Josef s rodinami

Dne 21.dubna 2007 by se dožil 100 let pan Václav Šimáček z Veselice č.p.50

Kdo jste ho znali, věnujte mu, prosím s námi tichou vzpomínku.

S úctou a láskou vzpomíná

Dcera Zdeňka Šolcová s dětmi a jejich rodinami

NOVÉ SLUŽBY PRO OBČANY

Kosmetické služby
Depilace, barvení řas a obočí
typologie pleti :

- měření hydratace
- měření maziva(tuky)
- měření Ph

Těšíme se na Vás
Irena Boukalová
Veselice 50
Tel. 326 326771
Mobil: 606 230939

Vše za příznivé ceny!

Hodně úspěchů nově zavedené službě přeje

Redakční rada jménem Zastupitelstva obce.

Na Veselický zpravodaj přispěli /od 10.11 2006 do 10.5.2007/:
Šolcová Z., Křížovi, Ďoubalíkovi, Matějková M., Šmejkalovi, Pelcová, Karban, Srb Z., Šoltysovi,
Koubová, Štěpanovská, Rýdlovi, Šifaldovi, Železná M., Spárová J., Marešová M., Pokorný L.,
Bucková L., Bohuslav V., Buková K., Kobzáňová M., Křížovi ,Bobka J.
Redakční rada Zpravodaje touto cestou všem přispívajícím upřímně děkuje !!!

Zpravodaj Veselice vydává Místní zastupitelstvo obce
Redakční rada ve složení:
Předseda Ing.Jiří Campr
Členové:
J. Bulířová, F. Navrátil, Z. Oudrnická, F. Pažout, M. Pažout, M. Šafránková, J. Šoltys
Dopisovatel R.Dufek.

Zpravodaj vychází dvakrát ročně a je dodáván zdarma. Za obsah článků odpovídají autoři.
Prosíme o zašílání případných návrhů a finančních příspěvků na adresu:
Paní M. Šafránková, Veselice č. p. 8, PSČ 294 04 Dolní Bousov.
Redakční radu můžete též kontaktovat elektronicky na adrese: obecveselice@seznam.cz
Aktuální informace o obci můžete získat také na nedávno zřízené internetové stránce
www.obecveselice.cz